

STRESZCZENIE

Rozprawa doktorska porusza problem nietrwałości egzystencji człowieka, wyrażony poprzez medium tkackie. Celem pracy jest przełożenie kwestii ulotności życia ludzkiego na język wypowiedzi plastycznej. Część opisowa stanowi komentarz do dzieła, służący wyjaśnieniu, rozwinięciu założeń formalnych i ideowych, przyświecających stworzeniu cyklu NIEOBECNOŚĆ.

Realizując dzieło artystyczne, wykonałam próby z zastosowaniem określonej techniki i technologii, umożliwiającej przekazanie idei przemijalności świata. Przeszłam drogę od koncepcji obrazów malowanych na surowym płótnie, papierze, gazie, następnie tkanin jutowych, po włókniste, przestrzenne eksponaty. Proces „odkrycia” i dochodzenia do medium tekstylnego pełni najważniejszy, kluczowy etap pracy.

Część opisowa składa się z pięciu rozdziałów, spośród których dwa pierwsze nawiązują do źródeł inspiracji, poruszając zagadnienia fotografii *post mortem*, całunu pogrzebowego. Rozdział trzeci i czwarty odnosi się bezpośrednio do procesu dochodzenia do „sztuki włókna” oraz cyklu tkanin pt. NIEOBECNOŚĆ, złożonego z szesnastu obiektów. Rozdział piąty zawiera spostrzeżenia dotyczące wybranych, współczesnych twórców, poruszających się w dziedzinie tkaniny, których dzieła są mi szczególnie bliskie.

Rozprawa służy przybliżeniu założeń ideowych dzieła. Istotne znaczenie pełnią rozdziały trzeci i czwarty, w których omówiłam złożony proces krystalizowania się mojej drogi twórczej. Wybranie medium tkackiego jako formy wypowiedzi plastycznej otworzyło szereg nowych rozwiązań strukturalnych, kompozycyjnych nad badaniem możliwości wyrazowych materii.

Dziełem artystycznym jest cykl obiektów wykonanych w technice własnej z wykorzystaniem włóczek wełnianych, akrylowych, bawełnianych oraz szydełka. Wszystkie eksponaty charakteryzują się dużym formatem, zróżnicowaną strukturą, zgaszoną kolorystyką. Obejmują prace od ażurowych, delikatnych materii po gęste, mięsiste, przestrzenne formy. Odbiór tkanin jest uwarunkowany w znacznym stopniu miejscem ekspozycji, sposobem oświetlenia. Obiekty wiszące w jasnym, przestronnym

pomieszczeniu zyskują pewną subtelność, delikatność, siłę wyrazu. Zestawione ze sobą, posiadają wymiar ekspresyjny, podkreślający ich żałobny charakter i wymowę.

Spostrzeżenia ujęte w rozprawie służą przybliżeniu problemów, zmagani towarzyszących realizacji dzieła. Badanie możliwości wyrazowych materii, zgłębianie wiedzy i umiejętności w zakresie medium tkaniny otworzyło przede mną nową drogę twórczych poszukiwań.

SUMMARY

The Ph.D. thesis addresses the problem of instability of human existence, expressed through a weaving medium. The aim of the dissertation is to translate the issue of the evanescence of life into the language of plastic expression. The descriptive part constitutes a commentary to my work, serving as an explanation, pursuing formal and ideological assumptions that are the intention behind the creation of the ABSENCE cycle.

While developing a piece of art, I conducted trials with the use of a specific technique and technology, allowing me to convey the idea of transitoriness of life. I went all the way from the conception of pictures painted on raw canvas, paper, gauze and then jute fabrics, to fibrous, spatial exhibits. The process of “discovering” and getting to the textile medium constitutes the most important, key stage of my work.

The descriptive part consists of five chapters, out of which the two first ones refer to the sources of inspiration, touching upon the concept of *post-mortem* photography and funeral shroud. The third and fourth chapter refer directly to the process of getting to the “art of fibre” and the fabric cycle called ABSENCE, composed of sixteen objects. The fifth chapter includes observations connected with selected, contemporary artists working in the field of fabric whose pieces I hold particularly dear.

The aim of the dissertation is to present the ideological assumptions of the piece of art. The third and fourth chapter in which I discussed the complex process of crystallizing my creative way, are significant. Choosing a weaving medium as a form of plastic expression opened up a range of structural and compositional solutions related to the exploration of expressive possibilities of matter.

The piece of art consists of a cycle of objects made in my own technique with the use of woolen, acrylic, cotton yarns and a crochet needle. All exhibits are characterized by a large format, diversified structure and dimmed color scheme. The reception of fabrics is to a large extent conditioned by the place of exposition and the way of illuminating it. Objects hanging in a light, spacious room get some subtlety, delicacy and power of expression. Combined, they have an expressive dimension, highlighting their funeral character and purport.

Observations included in the thesis aim at portraying problems and struggles accompanying the realization of the piece of art. The search for expressive possibilities of matter, expanding my knowledge and skills in the field of fabric medium opened up a new way of creative exploration for me.